

Galicia

GALICIA
LABORAL

Diario dixital da UGT de Galicia

**LOITA
polo TEU****ÚNETE**

ISSN 1989-3299

Nº 736 Semana do 26 de xuño ao 2 de xullo de 2017

MENTRES A RECUPERACIÓN É UNHA QUIMERA PARA OS TRABALLADORES, AS CONTAS PÚBLICAS TANTO DO GOBERNO CENTRAL COMO DO GALEGO DANLLE AS COSTAS ÁS FAMILIAS

UGT-GALICIA INSTA Á XUNTA A QUE APROVEITE OS ORZAMENTOS DE 2018 PARA GARANTIR UN COMPROMISO REAL CO EMPREGO, A ECONOMÍA E OS SERVIZOS PÚBLICOS

O peche de centros educativos, as mobilizacións nos sectores do transporte, metal e seguridade privada e a incerteza que atravesan os traballadores afectados pola compra do Popular debuxan un panorama pouco consoante coa tan publicitada recuperación

Redacción.- Unha vez máis, o Comité Nacional de UGT-Galicia, reunido hoxe en Santiago denunciou que, a pesar de levar tres anos de crecemento do PIB e cunha expectativa de que continúe medrando, a percepción entre as familias traballadoras non é tan halagüeña, e as propias estatísticas oficiais mostran que o crecemento da economía non se está repartindo por igual entre toda a poboación.

Aínda que a riqueza xerada recuperou xa os niveis previos á crise e os beneficios empresariais superaron ese nivel pre crise, nin a cantidade de empregos, nin a súa calidade, nin a renda dos traballadores alcanzaron devandito nivel.

A reforma laboral supuxo, ademais, unha deterioración da calidade do emprego mediante fórmulas de flexibilidade que están a facer desaparecer de maneira acelerada o concepto de emprego estable e con dereitos. Apenas o 48 por cento das persoas asalariadas teñen un contrato indefinido a tempo completo mentres a recuperación do emprego a están a protaxonar os contratos a tempo parcial e os

temporais. Ademais, as vantaxes dadas á subcontratación fan proliferar as empresas multiservizos que estenden a precariedade e tiran dos salarios á baixa, amparándose na reforma laboral e vulnerando a aplicación dos convenios sectoriais.

Neste contexto, as traballadoras e traballadores pobres e o número de persoas que caen baixo do limiar da pobreza e a exclusión social esténdense, consolidando a fractura social e a sociedade dual.

Se a iso engadímoslle os efectos da imposta reforma das pensións da pasada lexislatura, o número de persoas excluídas da recuperación aumenta espectacularmente.

Galicia: A recuperación unha quimera

En Galicia no primeiro trimestre do ano 2017 hai un aumento do PIB do 3,1%, segundo os últimos datos publicados de Contabilidade Rexional do Instituto Galego de

Estatística. Un aumento desta contía no primeiro trimestre do ano non se producía dende o ano 2008. Pero este crecemento no vai acompañado dunha recuperación no emprego. Así, no primeiro trimestre deste ano, o emprego medra o 1,22%, 12.500 persoas máis ocupadas, nun mercado laboral moi reducido, con tan só 1.033.600 persoas ocupadas. Estamos moi lonxe do 1.200.000 empregos existentes antes da crise.

No último trimestre cae o emprego asalariado indefinido (-0,7%) e medra o 3,7% o temporal. Así, compróbase a tendencia crecente da taxa de temporalidade existente no mercado laboral galego, que acadou o 25,8%.

A perda de emprego acaecida no período de crise, en máis de 166.000 empregos na nosa comunidade, aínda está ben lonxe de ser recuperada.

A taxa de paro, segundo o último dato publicado na EPA, é do 17,4%, o Goberno galego a pon de referente ao ser inferior á da media estatal (18,75%) e á doutros con-

Segue na páxina seguinte .../...

textos pero non conta toda a verdade, xa que a taxa de paro na nosa comunidade é máis baixa porque hai unha perda de poboación activa.

O paro de longa duración segue a ser unha lacra. Hai na actualidade 110.000 paradas e parados que levan no desemprego máis dun ano pero o verdadeiro drama está en que destes últimos 84.000 levan máis de dous anos nesta situación e ao redor de 50.000 persoas desempregadas levan máis de catro anos na procura de emprego. Son 74.000 os fogares nos que todos os seus membros están no paro e 36.800 fogares nos que non hai ningunha persoa perceptora de ingresos.

Ante estes niveis de desemprego hai unha clara falta de apoio cara as persoas desempregadas tanto do Goberno estatal como autonómico. A taxa de cobertura de protección das persoas desempregadas está en mínimos, tan só 95.212 persoas perceptoras, o que supón unha cifra mínima.

O balance da crise tamén é claro no referente á distribución das rendas, o empresariado, curiosamente nunha etapa de crise, gañou máis, a súa renda pasa de representar o 45% en 2008 ao 46,5% no de 2016.

Con este escenario descrito, está claro que o deterioro da calidade de vida da cidadanía é cada vez maior. Así, a taxa de risco de pobreza ou exclusión social (estratexia Europa 2020) en Galicia é do 25,4% da poboación (dato INE: Enquisa de condicións de vida 2016).

Pero non só hai desigualdade entre traballo e capital, senón que dentro das persoas asalariadas prodúcese un incremento das que perciben menores salarios, caída dos salarios medios, e aumento das persoas asalariadas con maior remuneración. Non podemos esquecer que 310.093 asalariados e asalariadas galegas (o 31,2% do total) declaran un salario medio inferior ou igual ao SMI.

As contas públicas: Continúan as políticas de austeridade

E coas anteriores cifras hai para este ano 2017 un orzamento da Xunta de Galicia destinado a emprego insuficiente, que aínda que medra o 15,3% con respecto ao ano anterior, non recuperou os valores previos á crise. Se no ano 2008 o orzamento para esta función era de 378,7 millóns de euros, para o ano 2017 é de 241,9 millóns de euros.

No referente aos Orzamentos Xerais do Estado, e a pesar da tan cacareada recuperación económica, estes reinciden na anemia das contas públicas, sen contar coas propostas sindicais nin facer un mínimo xesto de negociación cos axentes sociais.

Continúa a perda de poder adquisitivo de empregadas e empregados públicos, os pensionistas e as persoas paradas que teñen sorte de contar con algunha prestación.

O Goberno de España no proxecto de Orzamentos Xerais do Estado para este ano 2017 amosa un total desprezo cara a nosa comunidade. Caen os recursos para Galicia claramente. Un 15,3% menos de recursos con respecto a 2016. Hai unha contracción do investimento do sector público estatal do 32,2% para a nosa comunidade, 440 millóns de euros menos. Ao pasar de 1.363,95 millóns de euros en 2016 a 924,64 millóns de euros para 2017. Perdemos peso sobre o total de investimento do Estado (rexionalizable) ao pasar dun peso do 12,34% ao 10,8%.

A maioría absoluta do PP en Galicia tradúcese en perda de recursos para a nosa comunidade. Unha total falta de defensa por parte do goberno galego dos intereses de todas e todos nós.

Diálogo social

UGT cre no diálogo social como ferramenta para resolver os problemas das persoas traballadoras. Por iso empeñouse en recuperar un nivel normalizado de interlocución social.

O diálogo social co empresariado centrouse en fixar criterios salariais para o ano 2017 e en abordar acordos máis ambiciosos que recuperen a autonomía colectiva, para anos sucesivos. Neste senso, a actitude miope da patronal está a impedir un acordo que permita comparar os crecementos salariais á propia marcha da economía e que aseguren ás traballadoras e traballadores contra novas perdas de poder adquisitivo. O sindicato considera imprescindible que a referencia salarial que salga dun posible acordo teña un límite mínimo que impida unha negociación salarial á baixa nos sectores menos articulados e con menor capacidade de presión.

Tamén pretendemos, aínda que resulte difícil, manter aberto o diálogo tripartito con Goberno e empresariado. Temas como a sustentabilidade do sistema de pensións, a formación, as políticas sociais e o emprego merecen os nosos mellores esforzos pero haberá que abordar tamén unha reformulación integral da lexislación

laboral que devolva forza á negociación colectiva e dereitos ás traballadoras e traballadores.

Neste caso, ademais, hai que esixir que as maiorías parlamentarias alternativas que poden formarse que sexan capaces de forzar unha ruptura da liña vermella trazada polo Goberno, que pasa polo mantemento das reformas impostas durante a pasada lexislatura.

Na nosa Comunidade é preciso un cambio das políticas económicas aplicadas que consolide un novo modelo de crecemento máis equilibrado e sostible, xerador de emprego de calidade, á vez que é urxente a diminución das desigualdades.

Os orzamentos de 2018 debería deberían supoñer un punto de inflexión para este cambio de modelo. A Xunta ten que ser garante dos dereitos laborais e sociais nos procesos de contratación pública, para elo o Sindicato propondrá á Xunta de Galicia que na Lei de medidas de acompañamento ós orzamentos se incorporen cláusulas sociais, respecto ás condicións laborais e dereitos das persoas traballadoras na contratación pública de obras e servizos.

É necesario tamén un plan de choque polo emprego vinculado tanto ao crecemento como á cobertura das necesidades sociais que debe ter como obxectivo dar oportunidades de emprego aos colectivos con máis dificultades.

UGT-Galicia tamén demanda un plan industrial de carácter estratéxico con instrumentos tanto sectoriais como territoriais que persiga a meta de recuperar o nivel de actividade e de emprego perdido, apostando por consolidar actividades e empresas nas que Galicia ten xa presenza e no impulso de novos sectores industriais. É prioritario fortalecer o desenvolvemento da industria en Galicia, co obxectivo marcado pola UE de acadar o 20% do PIB en 2020.

Tamén urxe dinamizar as zonas rurais con medidas que faciliten o relevo xeracional e a instalación da mocidade. Os servizos públicos teñen que recuperar o seu papel de pilar do Estado de benestar, distribuidor da riqueza e garantas da cohesión social e, para elo, o Sindicato demanda en Galicia un Pacto pola Educación, a Sanidade, a Xustiza e os Servizos Sociais.

Para todo isto é precioso que o Goberno galego, dentro da capacidade fiscal propia e transferida, introduza criterios de equidade e unha maior capacidade financeira cara o tecido produtivo e a cidadanía galega. É preciso un sistema tributario potente en termos de recadación no que pro-

Segue na páxina seguinte .../...

porcionalmente pague máis quen de máis recursos económicos dispoña.

Resolucións contra o peche de centros educativos, para poñer freo ás empresas multiservizos e de apoio aos traballadores do transporte de viaxeiros, das empresas de seguridade privada, do metal e do Popular

Por outra banda, o Comité Nacional de UGT-Galicia, reunido hoxe en Santiago, aprobou por unanimidade seis resolucións de urxencia.

Unha na que se denuncia o peche arbitrario e unilateral, sen informar previamente aos membros da comunidade educativa, por parte da Xunta dos centros CPI Monte Caxado de As Pontes; o CEIP Emilio Navasqües de Outes; o CEIP da Ribeira de Porriño e tamén decidiu eliminar as ensinanzas da etapa secundaria obrigatoria no CPI Tomás de Lemos de Ribadavia. Ao respecto, o Comité Nacional traslada a súa solidariedade e apoio á comunidade educativa afectada e esixe á Consellería unha explicación e a asunción das res-

pensabilidades pertinentes.

Nunha segunda resolución, o Comité Nacional esixe, en base ás resolucións emanaas do 42 Congreso de UGT e do Comité Confederal do Sindicato, que non se promovan convenios colectivos en empresas multiservizos que son sempre símbolo de precariedade laboral. Pola contra, o Sindicato aposta por potenciar e dar prioridade aos convenios sectoriais e aos de empresas de servizos especializadas, evitar a competencia desleal baseada no abaratamento dos custes laborais das multiservizos e involucrar á Inspección de Traballo para que comprobe as súas condicións laborais.

O Comité tamén respaldou dun xeito unánime aos traballadores do sector do transporte de viaxeiros por estrada de Galicia que están en folga indefinida, os martes e mércores, dende a pasada semana para denunciar a imposición por parte da Xunta dun plan de ordenación do transporte de Galicia que suporá a perda de 1.000 postos de traballo no sector e a precarización laboral volvendo a vista 30 anos atrás.

Tamén recibiron o apoio e solidariedade do Comité Nacional os traballadores do sector da seguridade privada que ve-

ñen de abrir un calendario de mobilizacións pola negociación do seu convenio colectivo e para demandar unha contratación pública digna e en contra da precariedade laboral do sector.

Outra das fronte abertas nesta Comunidade e que tampouco foi allea ao Comité foi o proceso de venda do Banco Popular ao Banco Santander. Ao respecto, o Comité, ademais de amosar o seu apoio aos traballadores afectados, fai un chamamento para que o proceso conte coas medidas necesarias para evitar a perda de máis empregos nun sector que xa perdeu máis de 80.000 postos de traballo dende o ano 2008. Tamén se reclamou o mantemento da marca Banco Pastor, xa que isto suporía un menor impacto para o emprego no proceso de fusión e permitiría á poboación galega obter un mellor acceso aos servizos financeiros, redundando nun maior desenvolvemento económico e social da nosa Comunidade.

Finalmente, o Comité Nacional de UGT-Galicia aprobou unha resolución de urxencia de apoio aos traballadores do metal da provincia de A Coruña que se atopan inmersos nun proceso mobilizador no que xa van dúas xornadas de folga como consecuencia do bloqueo da negociación do convenio colectivo.

A CONVOCATORIA DAS XORNADAS DE FOLGA PARA A PRÓXIMA SEMANA SEGUE FIRME

O ÉXITO DOS PAROS NO TRANSPORTE DE VIAXEIROS FORZA A NEGOCIAR Á XUNTA

Redacción.- Tras catro xornadas de folga masiva no sector, que se repetiron nos martes e mércores das últimas dúas semanas, o Goberno galego ha accedido a reunirse de novo con sindicatos e patronal á vez, algo que rexeitaba por preferir reunións específicas con cada unha das partes.

No encontro da tarde do xoves pasado decidiuse que, ademais de continuar estas reunións a tres bandas, crearanse mesas de traballo específicas nas que membros da Consellería de Infraestruturas e Vivenda reuniranse con representantes sindicais e empresarios por separado.

Outro dos aspectos abordados na reunión foi a subrogación de postos de traballo que garanta o mantemento do emprego, unha das principais demandas dos sindicatos ata o momento para a aplicación do novo plan de transporte público por estrada que a Xunta está a elaborar, ao que o sector de momento oponse.

A secretaria de acción sindical de FeSMC-UGT Galicia, Beatriz Meilán, comentou á saída da reunión que "non hai

avances" substanciais aínda na negociación, pero que é "positivo" que senten as bases dun diálogo fluído entre as partes.

Con todo, Meilán declarouse "escéptica" en relación ao plan para a subrogación entregado pola Xunta e esperou a analizalo máis detalladamente para pronunciarse respecto diso.

"Cando avanzásemos" en cada unha das mesas bilaterais, engadiu, volverá producirse un encontro a tres bandas para abordar distintos aspectos a reformar do plan previsto pola Xunta, aínda que asegurou que a convocatoria de folga seguirá firme polo momento.

En liñas similares pronunciáronse o resto de representantes sindicais. Tamén han celebraron que as conversacións vol-

van ao momento inicial que "nunca se debeu romper" e aseguraron que "martes e mércores estaremos en folga" de novo, ante a imposibilidade, por prazos, de alcanzar un acordo firme con anterioridade.

Así mesmo, os empresarios mostraron hoxe a súa disposición para analizar a proposta da Consellería para a subrogación dos traballadores, pero xa anticiparon que o actual plan "nin a contempla nin permite que se produza nunhas condicións razoables".

A MEDIACIÓN NON LOGRA UN ACORDO NO METAL CORUÑÉS, QUE MANTÉN A FOLGA

Os 18.000 TRABALLADORES DO SECTOR ESTÁN CONVOCADOS A NOVOS PAROS PARA O MARTES E O MÉRCORES

Redacción.- O masivo seguimento da folga no metal coruñés, que na xornada do día 27 deste mês alcanzou ao 95 por cento dos persoais, sumando á totalidade dos talleres, há provocado un intento de mediación, que tivo lugar o pasado xoves.

A reunión produciuse a instancias do Consello Galego de Relacións Laborais dentro do Acordo Interprofesional Galego sobre Procedementos Extraxudiciais para a Solución de Conflitos Colectivos de Traballo (AGA) para desbloquear a negociación que acumula máis de vinte reunións sen achegamento na subida salarial, a xornada laboral, as gardas localizadas, as mutuas ou as subcontratacións. O convenio está caducado desde 2014 e os traballadores non viron revisado o seu salario desde 2012.

A pesar deste intento de mediación, os sindicatos manteñen a convocatoria de senllas xornadas de folga para os días 4 e 5 de xullo.

O do metal é un sector moi extenso con 18.000 traballadores da provincia que abarca desde a siderometalurgia que controlan grandes empresas; os talleres de reparación de automóviles, empresas de instalación e mantemento de fontanería, calefacción, gas, de redes eléctricas, de telefonía ou subministracións; as carpinterías metálicas, as auxiliares do naval, as óp-

ticas, cerrajerías e ata aos relojeros. Os seus traballadores demandan unha subida salarial dun total do 4,5% para 2015, 2016 e 2017 e a patronal propón aceptar ese subida pero en catro anos, ata 2018.

Os sindicatos consideran prioritario que o novo convenio colectivo do metal coruñés estableza a subrogación obrigatoria dos traballadores de subcontratas de grandes empresas cando estas cambien de empresa provedora; a regulación das gardas localizadas fóra da xornada laboral; recu-

perar a revisión salarial; mellorar as licenzas retribuídas; limitar a utilización de empresas de traballo temporal (ETT) e poder vetar ás mutuas contratadas. A patronal quere duplicar a distribución irregular da xornada, ata 140 horas.

UGT-FICA insiste en que é necesario que a recuperación económica, tan publicitada tanto polo Goberno central como pola Xunta e a propia CEOE e diferentes patronais, pase xa dunha vez por todas a ser un feito para os traballadores.

O 27 E 28 DE XUÑO, O SECTOR MANIFESTOUSE EN CONTRA DA PRECARIZACIÓN DAS CONDICIÓN LABORAIS E UN MODELO DE SECTOR BASEADO, EXCLUSIVAMENTE, NA COMPETENCIA SOBRE PREZOS

Os PROFESIONAIS DA SEGURIDADE PRIVADA MOBILÍZANSE CONTRA A PRECARIIDADE

Redacción.- A seguridade en España enfróntase a un momento crucial para a mellora das condicións laborais e sociais do sector, e neste obxectivo será determinante o resultado da negociación colectiva.

Na negociación do convenio do sector de seguridade privada dirímense dous modelos radicalmente distintos aquel que entende que a mellora do contexto económico debe repercutir positivamente nas condicións do colectivo de profesionais que integran o sector; ou aquel outro que ve nos posibles recortes de dereitos a leste mesmo colectivo unha oportunidade para manter un modelo empresarial que arruína ao sector e precariza as condicións de traballo, e por iso a pesar

dunha evidencia contrastada: Que este último modelo arruína, tamén, ás propias empresas de seguridade.

Os clientes das empresas de Seguridade Privada, pola súa banda, non ocultan certa satisfacción ao comprobar que os patronais e empresas, paralizadas polo medo porque non atopan o modo de poñer en valor o custo do servizo que os profesionais da seguridade achegamos a eses clientes. En realidade, o único criterio que utilizan é o economicista que ten o seu reverso: a deterioración progresiva da calidade nos servizos de seguridade prestados; unha deterioración que é directamente proporcional á precarización

das condicións laborais dos profesionais da seguridade.

Desde o Sector de Seguridade Privada de UGT non estamos polo labor de que esta práctica siga igual, e convocáronse concentracións por todo o territorio español e tamén en Galicia, unha o día 27 de xuño en Vigo diante do Corte Inglés e outra en Coruña, o día 28 de xuño diante do Centro Comercial Marinada. Son o principio dunhas mobilizacións ata que se trate coa dignidade que se merece o sector de Seguridade Privada.

OS PREMIADOS DESTE ANO FORON ESCOLA VIVA, Á PLATAFORMA GALEGA DE AFECTADOS POLA HEPATITE C, Á ASOCIACIÓN GALEGA DO PATRIMONIO INDUSTRIAL E AO HISTORIADOR LUÍS LAMELA GARCÍA

PREMIOS "LUIS TILVE" 2016

Redacción. - O pasado xoves, 29 de xuño, tivo lugar en Santiago a entrega dos premios da Fundación Luis Tilve, vinculada a UGT-Galicia, correspondentes ao ano 2016. Nesta edición, o xurado dos Premios Luis Tilve 2016, que preside Fernando González Laxe, considerou premiar a Escola Viva, á Plataforma Galega de Afectados pola Hepatite C, á Asociación Galega do Patrimonio Industrial e ao historiador Luís Lamela García.

O premio Traballo Digno desta edición é outorgado ó Movemento de Renovación Pedagóxica Escola Viva, pola súa contribución, dende 1983, á formación do profesorado e á mellora do sistema educativo.

O Premio Acción Solidario outórgase á Plataforma Galega de Afectados pola Hepatite C, polo seu compromiso e labor na consecución do tratamento e a súa inclusión no Sistema público de saúde, así como o seu apoio e servizos ó colectivo afectado, velando polo cumprimento do Plan Estratéxico contra a Hepatite C do Ministerio.

O premio Defensa do Medio Ambiente e dos Bens Comúns, recaeu na Asociación Galega do Patrimonio Industrial, polo seu traballo de investigación, defensa e divulgación do Patrimonio Industrial Galego.

O premio Investigación e Divulgación Histórica, recalou no historiador Luís Lamela García, pola súa extensa traxectoria, dende 1987, na investigación e recuperación da memoria histórica en Galicia, fronte o esquecemento e o silencio. Achegando ás novas xeracións un coñecemento necesario para saber do noso pasado, comprender o noso presente e evitar cometer os mesmos erros no futuro.

O secretario Xeral de UGT-Galicia, José Antonio Gómez, na súa intervención agradeceu e expresou o recoñecemento do Sindicato coas persoas e entidades

premiadas "sumándome o recoñecemento que seguro comparten milleiros de persoas, homes e mulleres de ben, de toda Galicia", "coido que hoxe, mais alá de feitos concretos, premiamos unha traxectoria vital de traballo e compromiso en todos eles"

Afirmou que "imos a seguir loitando por un mundo máis xusto e igualitario, máis respetuoso coas persoas e co entorno, porquenun contexto de recuperación, mais que nunca, ten que prevalecer as persoas sobre os interese económicos". Por elo "fronte a pensamento que non admite crítica, que criminaliza a protesta, a exemplaridade da sociedade civil que responde facendo e ensinando camiño co exemplo, resulta moi gratificante pechar este acto e dar de novo os parabens os premiados".

UGT E CCOO ESTABLECEN CANLES DE NEGOCIACIÓN CO PSOE SOBRE EMPREGO, PENSÍONS E CALIDADE DEMOCRÁTICA

Redacción. - A Unión Xeral de Traballadores, Comisións Obreiras e o Partido Socialista Obreiro Español iniciaron hoxe unha liña de traballo conxunto sobre o Sistema Público de Pensións, o emprego (especialmente o dos mozos e os maiores de 50 anos), a calidade democrática do noso sistema político, e a violencia de xénero. Segundo a Vicesecretaría Xeral de UGT, Cristina Antoñanzas, este é o principal acordo xurdido da reunión mantida na mañá de hoxe polas comisións executivas das tres organizacións.

En declaracións aos medios tras o encontro, Antoñanzas manifestou que nesta primeira reunión non se adoptaron acordos concretos, aínda que si se concretaron posicións, por exemplo, "da intervención da Executiva do PSOE durante a reunión, deducimos que as futuras negociacións sobre o Salario Mínimo Interprofesional (SMI) faranse doutra forma", en relación ao acordo adoptado polo PSOE e o Goberno para o ano 2017, que se fixo de costas aos axentes sociais e só para un ano.

É positivo que o PSOE cambiase de posición sobre o CETA

A Vicesecretaría Xeral de UGT manifestou, a preguntas dos xornalistas, que "é positivo que o PSOE cambiase a súa posición en relación co CETA, porque "se non cambiase de posición non estaríamos a falar deste tema" e lembrou que o Sindicato non está en contra dos grandes acordos comerciais, "pero si da forma oscurantistas en que se realizou a negociación do CETA, e do seu contido porque atenta contra a soberanía do noso país", non deixa claro que relacións laborais imos ter, que pasará cos servizos públicos, e "non aceptamos os tribunais privados que establece o acordo para decidir controversias entre un país e unha empresa privada".

Garantía Xuvenil "sen pés nin cabeza"

Segundo Cristina Antoñanzas, as organizacións sindicais e o PSOE emprazáronse a unha próxima reunión para abordar o des-

emprego da poboación nova, porque "a proposta do Goberno sobre Garantía Xuvenil non ten nin pés nin cabeza, discrimina aos mozos e fomenta a competencia desleal entre as empresas. Queremos unha mesa real de negociación sobre que facer coa Garantía Xuvenil, porque hai moitos millóns que se poden perder" sen cambiamos a formulación.

Finalmente, a Vicesecretaría Xeral de UGT, considerou prioritario para UGT abordar as cuestións relacionadas co mercado de traballo, como a necesidade de derrogar as reformas laborais, un plan para rescatar aos maiores de 55 anos que perderon o emprego, a necesidade dunha política industrial, e a precariedade que está a xerar a prevalencia dos convenios de empresa sobre os de sector. A violencia de xénero ten, así mesmo, un carácter prioritario para UGT, segundo Cristina Antoñanzas, "o terrorismo machista será un dos nosos alicerces fundamentais de actuación sindical, e o pacto contra a violencia de xénero ten que ter partida orzamentaria e comisión de seguimento".

UGT RECLAMA MEDIDAS ESPECÍFICAS PARA PALIAR OS RISCOS DO EXCESO DE CALOR NOS GRUPOS DE POBOACIÓN MÁIS VULNERABLES

Redacción.- As altas temperaturas rexistradas no noso país durante as últimas semanas, e as previsións da súa continuación durante os meses de verán, son un factor daniño para a saúde de colectivos especialmente vulnerables, como as persoas maiores de 65 anos ou os nenos en risco de pobreza. A Unión Xeral de Traballadores denuncia a insuficiencia do Plan Nacional de Actuacións Preventivas dos Efectos do Exceso de Temperaturas sobre a Saúde e reclama medidas específicas, como garantir unha subministración eléctrica básica a toda a poboación -que permita paliar os efectos da calor- mediante un bono social definido en base aos ingresos do fogar e o número de membros das familias vulnerables.

Co exceso de calor as persoas con rendas baixas convértese na poboación máis vulnerable para os efectos daniños que na saúde provocan as altas temperaturas. A súa incapacidade económica para satisfacer unha cantidade mínima de servizos de enerxía imposibilita manter o fogar á temperatura adecuada. As persoas maiores de (oito millóns no noso país) ven dobremente afectadas: polos baixos recursos económicos que afecta en maior medida á poboación maior de 65 anos, e polo estado de saúde no que a maioría das persoas maiores ven afectadas de forma máis dramática e mesmo perigosa que o resto da poboación, por non falar das condicións dos seus fogares.

Lembremos que o 27,9% da poboación está en risco de pobreza ou exclusión social, 3,2 puntos máis que en 2009. A falta de recursos e de axudas adecuadas, como o actual bono social, impide o acondicionamento de miles de fogares e o consumo dun mínimo de enerxía no fogar para poder desenvolver unha vida digna.

A maioría dos fogares das persoas maiores non están climatizados e as instalacións de aire acondicionado están

lonxe do seu alcance, xa que a súa principal fonte de ingresos, as súas pensións, en moitos casos non lles permite ese desembolso económico.

As medidas tomadas polo Goberno, ante a alerta de altas temperatura, limítase, un ano máis, a activar o Plan Nacional de Actuacións Preventivas dos Efectos do Exceso de Temperaturas sobre a Saúde que, aínda que consideramos necesario, non é suficiente. Son actuacións puntuais que se centran fundamentalmente en proporcionar, a través dos medios de comunicación, recomendacións xerais para previr os efectos da exposición a temperaturas elevadas.

Identificar as situacións máis vulnerables

Ademais, contéplase a posibilidade que os servizos sociais municipais identifiquen as persoas máis vulnerables para activar recursos, como trasladar ás persoas maiores desde o seu fogar a centros de día, residencias, etc. Medidas como estas o único que fan é "parchear" xa que, en primeiro lugar, non resolve a inexistencia dunha vivenda digna dos nosos maiores e obrígalles a saír da súa contorna familiar e social. Utilízanse recursos sociais para un fin para o que non foron creados. Pode darse a circunstancia de que se cubran unhas prazas que serían necesarias para o que realmente necesita os servizos dos profesionais que brindan os centros, que non é precisamente o acubillo ou albergue ante

unha onda de calor, e ademais a súa cobertura é moi limitada xa que actualmente os centros de servizos sociais están repletos.

Para UGT estas actuacións non son suficientes. Reivindicamos a implementación de medidas específicas para a prevención dos efectos negativos que o exceso de calor supón para a saúde, especialmente onde vivan persoas maiores e nenos pequenos (xa que están considerados como os grupos de poboación máis sensibles aos cambios de temperatura). É o caso do establecemento de axudas económicas que cubran os custos totais nos casos máis extremos, para a climatización, o illamento e acondicionamento dos fogares; en definitiva para que, tal e como establece o art. 47 da nosa Constitución Española, todos os españois gocen dunha vivenda digna e adecuada, e que os poderes públicos cumpran coa súa responsabilidade de promover as condicións necesarias e establecer as normas pertinentes para facer efectivo este dereito.

Igualmente, deberíase garantir a subministración básica de electricidade a toda a poboación que lle permita protexerse da calor a través dun bono social, onde se defina aos consumidores vulnerables que serán os destinatarios do mesmo, e baseado en criterios de ingresos no fogar e no número de membros das familias. UGT reclama medidas específicas para paliar os riscos do exceso de calor nos grupos de poboación máis vulnerables

IMPULSAR A DIXITALIZACIÓN ECONÓMICA REQUIRE MEDIDAS E ORZAMENTO CONCRETOS

Redacción.- A Unión Xeral de Traballadores considera que a transformación dixital que debe acometer a industria española, e europea, require medidas e orzamento concretos. O Sindicato valora a aprobación no Parlamento Europeo da Resolución sobre a dixitalización da industria europea, e require ás autoridades españolas e europeas liderado para construír un novo modelo produtivo innovador, inclusivo e xerador de emprego con dereitos.

A aprobación polo Parlamento Europeo da Resolución sobre dixitalización da industria europea (<http://www.europarl.europa.eu/sides/getdoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2017-0240+0+DOC+XML+V0//É>) supón un paso adiante cara á transformación dixital que debe acometer a industria europea e española. Fai unha correcta identificación das problemáticas e barreiras que atopan as industrias para adaptar as súas estruturas produtivas á nova contorna dixital (baixa produtividade, escasa cultura innovadora, fragmentación de mercados, tamaño das

empresas, fenda dixital, ausencia de infraestruturas adecuadas), así como das repercusións negativas que a dixitalización podería ter sobre

o emprego no sector industrial e a súa calidade, con novas formas de explotación laboral como crowd-work, freelances, contratos de cero horas, ou falsos autónomos, que eluden a lexislación laboral desproteendo de dereitos aos traballadores.

Necesidades educativas e formativas

A Resolución da Eurocámara, ademais, incide sobre as necesidades educativas e formativas que levará a industria 4.0, que deberán actualizarse a novos currículos universitarios, melloras da formación profesional, estimular a formación continua,

incrementar as políticas activas de emprego para mellorar as habilidades dixitais dos desempregados e, de forma moi especial, constata a ampla brecha de xénero en todas as contornas TIC e STEM.

UGT considera que é indispensable poñerse ao choio, con medidas e orzamento concretos para o financiamento dos proxectos. O sindicato reivindica alcanzar un Pacto de Estado pola Industria que vertebre unha transición dixital socialmente xusta e inclusiva. Por esta razón reclamamos liderado ás administracións europea e española para a construción dun novo modelo produtivo de vangarda, innovador, socialmente inclusivo e favorecedor do pleno emprego.

A ENQUISA DE ORZAMENTOS FAMILIARES REFLECTE A NECESIDADE DE AUMENTAR OS SALARIOS NO NOSO PAÍS

Redacción.- A Enquisa de Orzamentos Familiares de 2016 reflicte a necesidade de aumentar os salarios e as prestacións no noso país. Un 34,76% dos fogares ten como fonte principal de ingresos as pensións (un 3% máis que en 2010); os fogares con menos gasto foron os que tiñan ao sustentador principal en paro; e o gasto das familias está a ir, fundamentalmente, a cubrir as necesidades básicas de alimentación e vivenda. A recuperación económica non está a chegar ás persoas, polo que UGT reclama aumentar os salarios e as prestacións para que a poboación do noso país poida vivir dignamente e consiga saír dos altos niveis de pobreza que existen na actualidade. Neste sentido, o sindicato reclama un impulso á prestación de ingresos mínimos que se atopa estancada no Congreso e que supoñería un respiro para todas as familias sen recursos que existen no noso país.

Segundo a Enquisa de Orzamentos Familiares do ano 2016, xa son o 34,76% os fogares cuxa fonte principal de ingresos son as pensións, tanto contributivas como non contributivas, de xubilación, invalidez, viuvez, etc., máis de 3 puntos porcentuais que en 2010.

Unha vez máis, conséntase que os nosos maiores son os que están a garantir que os seus fillos e netos cubran, polo menos, as súas condicións básicas de vida, como son a

alimentación ou os gastos do fogar.

A enquisa reflicte como o gasto medio dos fogares foi, fundamentalmente, a cubrir gastos da vivenda, como a auga, a luz ou o gas (un 31% do gasto), seguido dos gastos de alimentación e bebidas non alcohólicas (un 14,6% do total do gasto). Ademais, os fogares cuxos membros familiares son traballadores por conta allea son os que máis gasto realizan, cun 47,64% do total, situándose a unha distancia importante (10,49%) os fogares sustentados principalmente polos ingresos dos traballadores autónomos.

En relación aos territorios, UGT comproba que aquelas rexións que configuraron un sistema de protección social máis garantista, como son as rendas mínimas, cunha cobertura poboacional e economicamente máis ampla, é onde maior foi o gasto dos fogares, ao permitir que as persoas pobres ou en risco de pobreza perciban unhas prestacións superiores.

Para UGT, é necesario aumentar os ingresos familiares a través do incremento dos salarios e os actuais sistemas de protección social, co fin de facelos suficientes para que os traballadores, os beneficiarios de prestacións públicas e as súas familias poidan facer fronte aos gastos necesarios para vivir dignamente.

E é que a enquisa sinala que os fogares que rexistraron menor gasto foron aqueles cuxo sustentador principal estaba parado (17.552 euros), valor que se situou un 37,8% por baixo da media. Neste sentido, o sindicato resalta que case a metade dos desempregados non percibe ningún tipo de prestación.

Urxe dar unha resposta ás situacións de pobreza. Para iso, o sindicato esixe maiores salarios e un aumento das axudas sociais tanto a nivel estatal como autonómico para que se incremente a renda das familias e, con iso, permítaselles ser consumidores de pleno dereito e cubrir as súas necesidades. Aumentar as súas posibilidades de gasto, nos casos máis graves que lles é imposible cubrir as súas necesidades máis básicas como a alimentación, roupa ou unha vivenda digna.

Desde a Unión Xeral de Traballadores esiximos que avance a tramitación da iniciativa lexislativa sobre o establecemento dunha Prestación de Ingresos Mínimos, que actualmente se atopa no Congreso dos Deputados, e que sería un respiro para todas aquelas persoas que teñen dispoñibilidade para traballar pero carecen de emprego e duns recursos económicos mínimos para si e, no seu caso, para os familiares ao seu cargo, asegurando unhas condicións mínimas para atender as súas necesidades máis esenciais.

Os PGE 2017 RECENTEMENTE APROBADOS SON ANTISOCIAIS E EMPOBRECEN A PENSIONISTAS, PARADOS, E EMPREGADOS PÚBLICOS

Redacción.- Os Orzamentos Xerais do Estado (PGE) para 2017, que pecharon onte a súa tramitación parlamentaria e quedaron aprobados definitivamente no Senado, son antisociais, continuistas cun modelo económico inxusto e desigual, e non trasladan o crecemento económico aos cidadáns, resultando os máis prexudicados pensionistas, parados e empregados públicos. Na súa elaboración, ademais, o diálogo social ha brillado pola súa ausencia, circunstancia especialmente grave por ser contraria á lei e por evidenciar que non estamos na "lexislatura do diálogo" que proclama o Goberno. A Unión Xeral de Traballadores mantén, para a preparación dos PGE para 2018, que as persoas deben ser o centro da política económica e que deben afrontar os problemas reais de desemprego, pobreza e desigualdade. Por iso UGT dará continuidade ás mobilizacións xa realizadas nos últimos meses, especialmente para reivindicar a necesidade de abordar os problemas do Sistema Público de Pensións e a mellora do poder adquisitivo dos pensionistas.

Os PGE 2017 expoñen un gasto público minguado (con apenas un aumento do 1,7% en educación e do 2,3% en sanidade), menos investimento (que cae un 3,3%, en xeral, e un 20,6% en infraestruturas) e o gasto en industria recórtase en 11 millóns de euros, é dicir, un 0,2% menos que o ano 2016.

Por outra banda, estes PGE fían a mellora da recadación e a rebaixa do déficit público ao aumento da inflación, pero o incremento dos prezos non repercute nos salarios dos empregados públicos, nin nas pensións. A previsión do Goberno é que os prezos aumenten un 1,5% en 2017, de maneira que os empregados públicos perderán polo menos medio punto de poder de compra e os pensionistas 1,25 puntos en 2017. É dicir, de novo serán os empregados públicos, os pensionistas e os desempregados con subsidios os que acheguen recursos ás arcas públicas para que o Goberno cumpra cos seus compromisos con Bruxelas, compromisos que dilapidan o benestar e os dereitos dos cidadáns e traballadores do noso país, e que supoñen un novo axuste fiscal este ano de 1,2 puntos de PIB, é dicir, uns 10.200 millóns de euros, para tratar de rebaixar o déficit público do 4,3% do PIB en 2016 ao 3,1% en 2017.

Mantense o déficit da Seguridade Social

Neste sentido, é especialmente grave que, por sétimo ano consecutivo, mantéñase o déficit da Seguridade Social, que se reduza a dotación orzamentaria para o sistema de

protección aos parados cando a cobertura da prestación por desemprego caeu desde o 71% en 2011 ata o 55% actual, ou que se recorten os investimentos en infraestruturas que poderían contribuir á modernización do sistema produtivo e ao crecemento.

Tampouco se aposta pola igualdade entre homes e mulleres, porque as contas do Estado permanecen invariables en relación ao ano anterior e esta partida descendeu un 37,50% desde que goberna o PP, o que demostra o pouco que lle importan estes temas ao Goberno.

Os PGE consolidan a precariedade do emprego xuvenil e obstaculiza a emancipación deste colectivo. Cunha partida de emprego que recorta o gasto un 4,8% respecto ao ano anterior e unha diminución do programa de vivenda un 20,6%, o Goberno está a condenar aos mozos á pobreza ou ao exilio.

Menos recursos para o emprego

O recorte en emprego é do 4,8%, intensificando a precarización que estas políticas sufriron en España nos últimos anos. Un descenso que se acumula aos de anos anteriores e deriva nunha perda de recursos para políticas de emprego do 38,5% entre 2010 e 2017. Por unha banda, a contía programada para prestacións por desemprego descende a 18.318 millóns de euros, un 7,6% menos que nos PGE 2016, nunha situación na que máis de 3,7 millóns de persoas están en paro, a taxa de cobertura non logra subir do 56% e case 6 de cada 10 desempregados leva buscando emprego máis dun ano. Doutra banda, o orzamento de fomento da inserción e a estabilidade laboral, que aglutina as partidas de políticas activas de emprego, dotárase de 5.487 millóns, un 6% máis que en 2016, pero cuxo ascenso non se destina a mellorar os servizos públicos de emprego. O aumento concéntrase no pago das bonificacións nas cotizacións á seguridade social por contratación.

A caída do gasto total en 2017, fronte a 2016, ten a súa orixe nun menor orzamento en prestacións por desemprego, que se reducen en 1,5 millóns de euros. Entre outras, descenden as partidas de prestacións contributivas (-6,5%), subsidios (-14,2%), Renda Activa de Inserción (-23,9%) e Programa de Activación para o Emprego (-20%).

Sen cambio de modelo produtivo nin apoio ao medio ambiente

A política de industria e enerxía contará en 2017 cuns recursos de 5.445 millóns de

euros, é dicir, mantén niveis similares aos do exercicio anterior e o gasto concreto en industria recórtase en 11 millóns de euros, é dicir, un 0,2% menos que no 2016. En 2017, para reconversión e reindustrialización destinaranse 875 millóns de euros (un 3,6% máis que en 2016) e o programa de desenvolvemento industrial dispoñerá de 25 millóns de euros.

O orzamento do Ministerio de Agricultura e Pesca, Alimentación e Medio Ambiente para 2017 sitúase en 9.480,5 millóns de euros, 285 millóns de euros menos (un 3%) que en 2016. as partidas orzamentarias destinados ás políticas ambientais véxanse recortadas, afectando entre outros programas á xestión e infraestruturas da auga (-9%), a calidade da auga (-12%), protección e mellora do Medio Ambiente (-10%) e do Medio Natural (-13%), actuación na costa (-6%) e actuacións para a prevención da contaminación e o Cambio Climático (-46%).

Sanidade, recorte do 51% en seis anos

O orzamento para sanidade (incluíndo o correspondente á Administración Xeral da Sanidade; os hospitais, servizos asistenciais e centros de saúde; e as accións públicas relativas á saúde) ascende a un total de 4.093 millóns de euros, o que supón un incremento do 2,3% respecto ao ano anterior e unha perda do 3,8%, en comparación con 2011, último ano previo á reforma sanitaria de 2012, cuxo obxectivo fundamental foi a redución do gasto sanitario público.

Mentres o Goberno prevé un incremento do PIB nominal para 2017 do 4,2%, o incremento do orzamento para a Sanidade crece só un 2,3% (un pouco máis da metade do que crecerá a riqueza do país), polo que a sanidade, non só non recupera o orzamento perdido ao longo do últimos cinco anos, senón que segue perdendo importancia entre as prioridades políticas.

O orzamento do Ministerio de Sanidade, Servizos Sociais e Igualdade (MSSSI) e dos seus organismos autónomos de carácter sanitario (Axencia Española de Consumo, Seguridade Alimentaria e Nutrición e Organización Nacional de Transplantes) e da Axencia Española de Medicamentos e Produtos Sanitarios, para 2017, ascende a 172 millóns de euros. Isto supón un 2,1% máis que en 2016 (168 millóns), pero un 51% menos con respecto a 2011 (350 millóns, incluíndo presupostos de Investigación Sanitaria), ano que tomamos de referencia, por ser o último antes de producirse a reforma sanitaria de 2012.

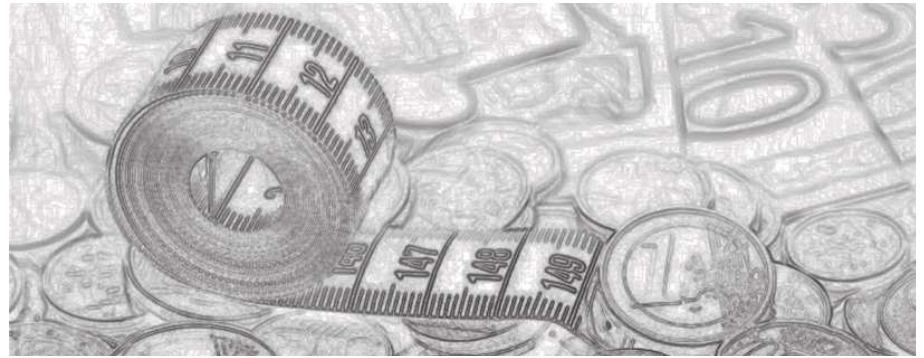
O AUMENTO DOS SALARIOS DEBE SER O MOTOR DA RECUPERACIÓN NO NOSO PAÍS

Redacción.- Os datos da Enquisa Anual de Estrutura Salarial de 2015 reflicten un aumento dos salarios un 1,1%, o que supuxo que gañasen 1,6 puntos de poder de compra ese ano. Para UGT, este aumento é totalmente insuficiente, máis aínda cando os salarios medios perderon entre 2009 e 2013 máis de sete puntos de poder de compra. O salario dos indefinidos reduciuse un 0,7%, o dos temporais é un 33% inferior ao dos indefinidos e a porcentaxe de traballadores con salarios inferiores ao SMI é case 4 puntos maior que en 2008. A realidade do noso país é que as políticas do Goberno xeraron empregos e salarios de miseria e a recuperación só está a beneficiar ás arcas das empresas. Por iso, UGT reclama outras políticas centradas en cambiar o modelo produtivo, para xerar máis riqueza; mellorar o emprego, eliminando a precariedade e a temporalidade abusiva; subir os salarios, co fin de consolidar a recuperación e reducir os niveis de desigualdade e pobreza; estender as redes de protección social; e reformar a política fiscal, para recadar máis e de maneira máis xusta, mellorando a redistribución da renda.

Os datos da Enquisa Anual de Estrutura Salarial de 2015, publicada hoxe polo INE, volven poñer de relevo unha penosa realidade do noso país: a crise e á estratexia deliberada de desvalorización salarial practificada polos gobernos afundiron os salarios en España, e agora, cando estamos en plena fase de expansión económica, apenas crecen. Son as empresas e non os traballadores e as traballadoras, quen se está beneficiando da mellora do aumento da actividade. Os niveis retributivos son moi baixos, e son responsables directos dos aumentos da elevada desigualdade da renda e dos niveis de pobreza e exclusión social que soportamos, dos máis altos de toda a Unión Europea.

Os datos de 2015 indican que os salarios creceron en 2015 un 1,1%, o mesmo incremento que reflectiu a Enquisa Trimestral de Custo Laboral. Iso supuxo que gañasen 1,6 puntos de poder de compra, no segundo ano de crecemento económico tras a intensa crise vivida de 2008 a 2013. Con todo, é un resultado moi insuficiente, posto que os salarios medios perderon de 2009 a 2013 máis de 7 puntos de poder compra. As políticas de recortes e desvalorización salarial afundiron as rendas dos traballadores e traballadoras, e agora é preciso que crezan máis e de maneira máis sostida para que recuperen, polo menos, o nivel de vida perdido.

O emprego que se crea é moi precario, e iso condiciona todo. Xa o recoñece ata o

Presidente do Banco Central Europeo, Mario Draghi, que sinalou onte á precariedade laboral provocada polas últimas reformas laborais como a culpable de que os salarios non crezan, o que considera imprescindible para consolidar o crecemento e a creación de emprego.

E é que é unha evidencia que os salarios en España son baixos e as condicións laborais han empeorado, como consecuencia da reforma laboral de 2012, que desequilibrou a negociación colectiva drasticamente en favor dos empresarios. Resulta rechamante que en 2015 o salario dos asalariados con contrato indefinido reduciuse un 0,7%. É dicir que, a pesar da mellora da actividade, a maioría dos traballadores e das traballadoras (tres de cada catro teñen contrato indefinido) viron como os seus salarios reducíanse. Crece o PIB, pero séguense reducindo os salarios de gran parte da poboación traballadora.

Os salarios da cuarta parte de asalariados que teñen un contrato temporal creceron un 4,7% en 2015, o que é positivo. Pero este resultado prodúcese pola intensificación do traballo destes empregados, que ocupan postos remunerados e de menor produtividade, e que son os que está a xerar a nosa economía, repetindo un patrón de comportamento que tivo nefastas consecuencias en fases anteriores. A pesar deste aumento anual en 2015, o salario de quen ten un contrato temporal é un 33% inferior ao dos traballadores con contrato indefinido.

Tamén en 2015 creceron máis os salarios dos ocupados a tempo parcial (2,8%) que os de xornada completa (0,3%), reflectindo tamén esa tendencia á precarización xeneralizada do emprego, na que os traballadores son contratados por menos horas das que desexan traballar, e que realizan gran número de horas extraordinarias. Os traballadores a tempo parcial gañan 5,12 euros por hora traballada que os de xornada completa.

Por todo iso, a porcentaxe de traballa-

dores con salarios inferiores ao SMI, aínda que ha descendido en 2015 catro décimas, segue sendo elevado: o 12,6%, 3,8 puntos máis que en 2008. Se se amplía o intervalo ata quen cobra ata dúas veces o SMI, a porcentaxe de traballadores elévase ata o 45%, 1,7 puntos máis que en 2008. Isto supón que case a metade dos asalariados e asalariadas do noso país en 2015 tiñan retribucións totais que non superan os 18.200 euros brutos ao ano, uns 1.300 euros brutos ao mes (supoñendo catorce pagas ao ano), que unha vez descontadas as retencións do IRPF e as cotizacións á seguridade social, quedan en algo menos de 1.100 euros mensuais netos.

A pesar do crecemento do PIB, a realidade do emprego no noso país leva unhas salarios de miseria: practicamente medio país é case mileurista, como resultado dunha situación de subempleo xeneralizada (seis de cada dez traballadores a tempo parcial quere traballar a tempo completo e non pode) e da xeración de emprego maioritariamente temporal e de moi curta duración.

Por último, é destacable o feito de que a brecha salarial da muller, cos datos desta Enquisa, reduciuse en 2015 por segunda vez desde 2008, pasando de 23,25% a 22,86%. Con todo, segue sendo moi elevada, e mesmo un punto porcentual superior á existente entón.

É preciso que os salarios crezan máis, e que gañen poder de compra nesta etapa expansiva. Porque sen mellores salarios, a recuperación non se consolidará e non chegará ás familias. Por iso desde UGT reiteramos a necesidade de que en 2017 os salarios de convenio aumenten nunha banda que vai do 1,8% ao 3%, en función dos condicionantes das empresas e dos sectores, garantindo en todo caso con cláusulas de revisión que sempre crezan por encima da inflación. É unha proposta moderada, realista e moi necesaria, que beneficiaría ao conxunto dos traballadores e as traballadoras, pero tamén ás empresas e ao conxunto da economía.

O GOBERNO AFUNDE MÁIS O SISTEMA DE PENSIÓNS, AGORA ENDEBEDÁNDOO POR 10.191 MILLÓNS MÁIS

O Executivo debe saír do inmovilismo e buscar a forma de aumentar os recursos da Seguridade Social

Redacción.- A aprobación hoxe polo Consello de Ministros dun préstamo de 10.192 millóns de euros, para que o Sistema Público de Pensións poida facer fronte ao pago das pensións ordinarias e extraordinarias do mes de xullo, contribúe a afundir un pouco máis o Sistema Público pola vía do endebedamento. A Unión Xeral de Traballadores considera necesario saír do inmovilismo en que se instalou o Goberno, e afrontar medidas para reducir o déficit da Seguridade Social incrementando os seus recursos.

O Goberno segue sen buscar unha solución ao déficit da Seguridade Social e realiza sempre unha política de feitos consumados. O diálogo social está conxelado desde febreiro, e os Orzamentos Xerais do Estado para 2017 inclúen medidas adoptadas de forma unilateral, que tan só expoñen unha rebaixa do 2% do déficit do Sistema. Os 10.192 millóns de préstamo aprobados hoxe volverán computar como déficit, en lugar de facer unha transferencia do Estado que non xere endebeda-

mento. Hai solucións para reducir o déficit, tal e como expuxo UGT, que se resumen en que o sistema non ten que pagar o que non debe e que ingrese o que lle corresponde, en concreto máis de 16.000 millóns en políticas de subvención que deberían financiarse con cargo aos PGE. Así o sistema non tería déficit. E tampouco se ten que endebedar.

O Goberno ten que convocar xa a comisión de seguimento do Fondo de Reserva da Seguridade Social posto que volve tirar del para abonar a paga extraordinaria de verán (5.986 do préstamo do Estado aprobado hoxe e 3.514 do Fondo de Reserva).

O 50% dos pensionistas ten ingresos inferiores ao Salario Mínimo Interprofesional (SMI) e o 38% está baixo o limiar da pobreza. O 0,25% de aumento das pensións para este ano non satisfai as posibilidades de vivir dignamente para este colectivo. Perdemos un 2,6% de poder adquisitivo en dous anos. Isto,

unido aos copagos e os recortes en Dependencia supoñen un serio pau para a calidade de vida dos xubilados e pensionistas deste país.

UGT seguirá promovendo accións de defensa dos dereitos dos pensionistas e para esixir ao Goberno a derogación da reforma de pensións de 2013 e a posta en marcha de políticas que melloren a calidade de vida dos pensionistas deste país. Realizaremos marchas en defensa das pensións presentes e futuras que confluirán cunha gran concentración en Madrid, no mes de setembro, para evitar que outros Orzamentos Xerais do Estado, os de 2018, sigan condenando aos pensionistas á pobreza. Estas marchas, nun principio estaban previstas para xuño, pero foron aprazadas a setembro para desenvolverlas conxuntamente con CCOO e para dar cabida a máis colectivos e organizacións sociais que manifestaron ao sindicato o seu interese en participar nestas marchas.

O CONGRESO MANIFESTA, UNHA VEZ MÁIS, O SEU DESPREZO CARA AOS DEREITOS DA CIDADANÍA

Redacción.- A Unión Xeral de Traballadores lamenta a decisión do Parlamento do noso país, que no día de hoxe ratificou o Acordo Comercial entre a UE e Canadá (CETA), cos votos favorables do PP, Cidadáns, PNV, PDeCAT, Nova Canarias e Foro Asturias. Un exercicio de desprezo cara ao interese xeral da cidadanía, que supón asumir un acordo que representa unha perda de soberanía, non só para o noso país senón tamén para toda a UE, o recorte de dereitos laborais, sociais e ambientais e a perda de decenas de miles de postos de traballo. Por iso, UGT continuará defendendo un comercio xusto que cre riqueza e progreso igualitarios, e unhas relacións comerciais que respecten dereitos e normas xustas e democráticas, algo que o CETA non contempla.

A Unión Xeral de Traballadores lamenta a decisión do Parlamento do noso país de ratificar, no día de hoxe, o Acordo Comercial entre a Unión Europea e Canadá (CETA), grazas aos votos favorables do PP, Cidadáns, PNV, PDeCAT, Nova Canarias e Foro Asturias.

Un tratado que representa unha perda de soberanía, non só para España, senón para o conxunto da UE, e que supoñerá a

eliminación, a medio prazo, de decenas de miles de postos de traballo.

A Unión Xeral de Traballadores reiterou, en numerosas ocasións, a súa posición en contra deste acordo, tanto aos grupos políticos do noso país como ás institucións europeas, debido, entre outras cuestións, a que:

- Este tratado esquécese de salvaguardar os dereitos dos traballadores e traballadoras, dos consumidores e das consumidoras e da cidadanía, en xeral.
- Non asegura o emprego, nin as condicións do mesmo.
- Non asegura os servizos públicos (que deberían ser definidos de maneira máis ampla e quedar o suficientemente protexidos ante os mercados mediante unha cláusula específica).
- Contén un moi controvertido e antidemocrático sistema de resolución de disputas ICS, un auténtico privilexio que España regala ás corporacións estranxeiras e co que os gobernos locais, autonómicos e nacional verán minguada a súa capacidade de legis-

lar en prol do interese da cidadanía.

- Non descarta, de forma expresa, que os estándares sociais, laborais e ambientais poidan ser interpretados como barreiras ao comercio.
- Non establece un mecanismo de sancións legais que castigue as infraccións da lexislación laboral e ambiental.
- Non garante o principio de precaución europeo (a inocuidade dos produtos debe ser demostrada antes da súa aprobación), que non está especificado nin no texto do acordo, nin na explicación adicional.

UGT non entende que os que se din protectores da globalización xusta acaben apostando, cos seus votos no Congreso, por mecanismos bilaterais afastados dos principios globais, de cooperación efectiva e bo goberno da OMC. Esta ratificación pon de manifesto o desprezo destes partidos políticos ao interese xeral, representado polas organizacións sindicais, ambientais e socialistas, que xuntas traballaron para forzar un debate público e poñer luz sobre un acordo que, desde o comezo das súas negociacións, mantívose totalmente opaco.